

ת"פ 51452/08/20 - מדינת ישראל נגד רוני רפאילוב- נדון, אדיר זכריב, ראובן רפאילוב

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 51452-08-20 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח'

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה	מדינת ישראל	בעניין:
	נגד	
הנאשמים	1. רוני רפאילוב- נדון 2. אדיר זכריב 3. ראובן רפאילוב	

**גזר דין
לנאשם 3**

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין וניסיון גניבה, לפי סעיף 384+סעיף 25 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.1.20 בסמוך לשעה 12:10 הסיגו הנאשמים גבול בכך שנכנסו למחסן בדרך שאינה ידועה למאשימה, וחיטטו בחפצים שהיו בו. בשלב מסוים, עבר במקום אחד הדיירים, כשהוא רכוב על אופנוע ולראשו קסדה ובה מצלמת דרך (להלן - המתלונן). הנאשמים עזבו את המקום, אך כעבור זמן קצר שב המתלונן והבחין בנאשמים מנסים לגנוב חפצים וצילם אותם. בתגובה, נאשם 3 התקרב לעברו והכה במצלמה במכת אגרופ. המתלונן ברח מהמקום בעוד הנאשם רודף אחריו ומאיים כי ישרוף לו את האופנוע.

2. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשמים באה אגב הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום וכן הוצגה הסכמה עונשית. בעניינו של נאשם 1 הוסכם שיוטל עליו מאסר על תנאי וביחס ליתר רכיבי הענישה הטיעון יהיה פתוח. ביחס לנאשם 2 הוסכם שישלח לתסקיר שיבחן בין היתר את שאלת ההרשעה, וכי המאשימה תשקול עמדתה לאחר מכן. ביחס לנאשם 3 הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש מירבי של 6 חודשי מאסר בפועל, אותו יוכל הנאשם לשאת בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה, בצירוף ענישה נלווית ואילו ההגנה מצידה תוכל לטעון באופן חופשי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירות וטענה שהערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על בטחון

האדם, כבודו ושלמות נפשו וכן הגנה על קניינו של הפרט. צוין שמדובר בעבירות בהן גלום פוטנציאל נזק ממשי לאור הסיכון להיתקלות עם אחר, כפי שקרה במקרה זה, וכי מדובר בעבירה שבוצעה בצוואת ולכן הפגיעה בערכים גבוהה. בהתאם להסכמות הצדדים, עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם צעיר שאין לחובתו הרשעות קודמות (למעט היעדר מהשירות), אשר הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון משמעותי של כתב האישום, ובכך אף חסך זמן שיפוטי רב. נטען שמדובר באיום ברף נמוך של חומרה וכי לא נגרם כל נזק למחסן או למתלונן ולרכושו. ביחס לעונש הראוי טענה ההגנה שיש להסתפק במקרה זה במאסר על תנאי, כפי שהוטל על הנאשם לאחר בפרשה.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ציין כי מדובר במעידה חד פעמית וכי הדבר לא ישוב על עצמו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. כפי שצוין לעיל, בין הצדדים קיים הסדר טיעון הכולל טווח ענישה מוסכם. עם זאת, טרם הידרשות לשאלת סבירותו של ההסדר וקביעת העונש לאורו, אציין שבבית המשפט העליון הובעו דעות שונות בעניין השאלה האם יש צורך לקבוע מתחם ענישה מקום בו קיים הסדר טיעון ו"נראה שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנדון" (ע"פ 8109/15 **אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.2016)). עם זאת, ברי כי "אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי" (ע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.2016)). אציין כי בשל הצורך לבחון את סבירות ההקלה לה זכה הנאשם בעטיו של הסדר הטיעון, נומקה העמדה המצדדת בצורך בקביעת מתחם ענישה גם במקרה של הסדר טיעון, בכך שהדבר יוצר שקיפות כך שהציבור זוכה לדעת בבירור את מידת ההקלה לה זכה הנאשם בשל הסדר הטיעון (עמדת השופט מלצר בע"פ 512/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (4.12.2013)). כמו כן נומקה עמדה זו בכך שהדבר מעמיד בפני בית המשפט כלי מדידה יעיל לבחינת סבירות הסדר הטיעון "לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה" (עמדת השופט מזוז בע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.2016)). וראו גם: אורן איל-גזל "**העונש ההולם לא תמיד יהלום**", עורך הדין 70 (אוקטובר 2013)). בנסיבות ענייננו, טווח הענישה המוסכם מצוי בבירור בתוך מתחם הענישה ההולם והוא סביר על פני הדברים ומשכך אדרש לנושא בקצרה בלבד.

7. מעשי של הנאשם פגעו **במספר ערכים מוגנים** ובהם שלמות הנפש, הביטחון האישי והאוטונומיה של הפרט. כן נפגעה זכות הקניין של בעלת המחסן ותחושת הביטחון האישי שלה, בשל החדירה למרחבה הפרטי. ביחס **לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות** הרי שלא נטען שהנאשמים פרצו למחסן ויש להניח לטובתם שמצאו אותו במצב זה. כמו כן, בסופו של יום לא נגנב דבר ולא נגרם כל נזק לרכוש. עם זאת, לחומרה יש לציין שמדובר באירוע שהסלים כאשר

הבחין הנאשם במתלונן כשהוא מצלם את האירוע. במקום לחדול ממעשיו פעל הנאשם באלימות כשהלם במצלמה שאחז המתלונן ואף רדף אחריו ואיים שישרוף את אופנועו. לקולה אציין שלא נגרם נזק כלשהו למתלונן או אף למצלמה.

8. לצורך בחינת מדיניות הענישה אפנה לרע"פ 9043/14 **דניאל ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.2015), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס עם אחרים למחסן ממנו נטלו כלי עבודה. הנאשם צרף כתב אישום נוסף בו הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי; עפ"ג 63273-02-15 **אריאל מושיקה נ' מדינת ישראל** (10.5.2015), בו הורשע נאשם בעבירת הסגת גבול וב-3 עבירות גניבה, בכך שנכנס לדוכן של מפעל הפיס וגנב ממנו כרטיסים שונים בשווי של 2,850 ₪, ובשתי הזדמנויות שונות גנב מכשירי טלפון נייד. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות; ת"פ 56788-11-16 **מדינת ישראל נ' פרינטה** (25.6.2018), בו הורשע הנאשם בריבוי עבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שבמספר הזדמנויות נכנס לחדרי לובי בבניינים וגנב את מצלמות האבטחה שהיו מותקנות בהם. הנאשם נידון לצו של"צ, צו מבחן וענישה נלווית; ת"פ 28021-05-16 **מדינת ישראל נ' דכה** (17.9.2018), בו הורשע נאשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה, בכך שנכנס לחצר בניין ופירק בלוני גז בכוונה לגנוב אותם. הנאשם נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 57386-04-13 **מדינת ישראל נ' אלחסוני** (7.7.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הסגת גבול בכך שניפץ חלון של קרוואן וגנב נעליים, תיק אישי עם בגדים ואוכל מהמקרר. הנאשם נידון לצו של"צ, צו מבחן והתחייבות; ת"פ 25431-03-13 **מדינת ישראל נ' יעקב ז'ק טורג'מן** (12.5.2014), בו הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון גניבה ממחסן. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים והתחייבות; ת"פ 32482-12-15 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (5.5.2016), בו נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל בעניינו של נאשם שהורשע בעבירת הסגת גבול וגניבה. הנאשם נכנס למוסך מדלת שירות שהייתה פתוחה וגנב מברגה. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד, הופעלו מאסרים על תנאי והוא נידון ל-16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

9. לצורך שלמות התמונה אציין שאף בעבירות פריצה למחסנים נקבעו בנסיבות מסוימות מתחמי ענישה שגבולם התחתון הוא מאסר מותנה. ראו למשל: ת"פ 55349-10-13 **מדינת ישראל נ' גרשביץ** (26.4.2017), בו הורשע נאשם בעבירות של ניסיון התפרצות למחסן של בניין באמצעות מספרי ברזל ובגניבה של אופניים שהיו קשורות מחוץ למחסן. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל והטיל עליו מאסר מותנה לצד צו מבחן; ת"פ 34294-06-17 **מדינת ישראל מ' וולוחובסקי** (6.12.2017), בו נקבע מתחם ענישה בגין פריצה למחסן שאינו סמוך לדירת מגורים, הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר; ת"פ 46226-12-19 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (28.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פריצה למחסן גינה מפלסטיק (מסוג "כתר"), גניבה והיזק לרכוש בכך שריסס את מצלמות האבטחה שהיו במקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה כלכלית.

10. כאמור לעיל, במקרה זה הנאשמים לא הואשמו בעבירת פריצה למחסן, אלא בהסגת גבול וניסיון גניבה ועל המתחם לשקף זאת, כמו גם את העובדה שהנאשם איים על המתלונן. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע

הנאשם ונסיבות ביצועו, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. טווח הענישה המוסכם בין הצדדים מצוי בגדרי מתחם הענישה שנקבע ומשך בכוונתי לכבד את הסדר הטיעון. נותר אפוא לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי הטווח המוסכם. עם זאת, אציין כבר עתה שלא הובאו בפני נתונים כלשהם מהם ניתן להסיק מסקנה בדבר סיכויי שיקום ואף לא התבקש תסקיר. משכך, לא אביא בחשבון שיקולי שיקום ואף ההגנה לא ביקשה לעשות כן.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 29), ואת עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות מבית דין צבאי בגין היעדר מן השירות. כן הבאתי בחשבון את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות - קרוב לשנתיים, וכי מאז לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. הבאתי עוד בחשבון שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון משמעוטי בכתב האישום וכי התרשמתי מחרטה כנה שהביע בפני ומכך שההליך הפלילי השיג אפקט הרתעתי.

13. שקלתי את עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות, ולו קצר, ובאתי לכלל מסקנה כי ראוי בנסיבות העניין להימנע מכך. ראשית אציין שלאור הנסיבות שפורטו לעיל, נכון למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ואין צורך במקרה להטיל עונש מאסר (ולו בעבודות שירות) לצורך השגת מטרות הענישה ובכלל זה הלימה. מסקנה זו מתחדדת לאור הסדר הטיעון שהושג עם שני הנאשמים האחרים והצורך להקפיד על עקרון אחידות הענישה, לפיו יש לוודא קיומו של "מדרג הולם בין העונשים המוטלים על המעורבים באותה פרשה פלילית לפי מידת אשמים" (ע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.2018)). כאמור, על נאשם 1 הוטל בהתאם להסדר הטיעון, מאסר מותנה וקנס ואילו בעניינו של נאשם 2 הסכימה המאשימה אף לבחון בהמשך אפשרות לביטול ההרשעה בהתאם לתוצאות התסקיר. אכן, הנאשם שבפני הורשע בעבירה נוספת (איום) בה לא הורשעו חבריו, והוא אף הולם במצלמת המתלון (מעשה שלא יוחסה בגינו עבירה נוספת). אולם חרף זאת, לא סברתי שמדובר בטעם מבחין המצדיק בנסיבות העניין החמרה בענישה עד כדי מאסר בפועל, והפער שבין חלקם השונה של הנאשמים יבוא לידי ביטוי בענישה נלוות. סיכומי של דבר, סבור אני שלאור נתוני האישום, ניתן למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהימנע מעונש מאסר בפועל (ולו בעבודות שירות) ומסקנה זו מתחזקת לאור עקרון אחידות הענישה.

14. לאור כך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות כלפי גופו של אדם.

ב. קנס בסך 2,000 ש"ח. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.1.22 ובכל 1 לחודש שאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו - תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת מס' 5) בסך 2,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 60 יום.
המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלונן ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין. מובהר
שאין בכך למצות את זכויותיו של המתלונן והוא רשאי לנקוט הליך אזרחי מתאים.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשפ"ב, 22 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.